

DRAMATIS PERSONAE

Мія Корвере — убивця-найманка Багряної Церкви, глдіатія «Соколів Рем», а тепер — уже й наймерзенніша душогибця Ітрейської Республіки. Мія, дитя невдалого повстання, провела останні вісім років життя, прагнучи вбивчої вендети чоловікам, які знищили її фамілію.

З'ясувавши, що Багряна Церква доклала руку до вбивства її батька, Мія полишила лави убивць і продала себе до школи глдіатіїв. А після перемоги на грандіозних іграх у Богодолі Мія зробила одне за одним кілька приголомшливих відкриттів:

- Її братика-малюка, Йоннена, якого вона вважала мертвим, викрав її смертельний ворог, консул Юлій Скаева, та виростив як свого сина.
- Власне, Йоннен і є сином Скаеви. Що означає, що Міїна мати, Алінна, спала з чоловіком, який зрештою зрежисував вбивство її чоловіка та її власну смерть на Філософському Камені.
- Як і Мія, Йоннен — темряник і володіє здатністю контролювати тіні.

На завершення грандіозних ігор Мія вбила гранд-кардинала Франческо Дуомо. А ще, вочевидь, убила Скаеву, викрала назад свого брата і впала назустріч майже вірній смерті на затопленій арені, повній штормових зміїв.

...Зуби й Паща, ото був захопливий фінал, скажіть?

Пан Добрик — супутник Мії із самого дитинства і (залежно від того, кого питаєте) — демон, їздець, або ж фамільяр, здатний поїдати людський страх. Його зроблено з тіней і сарказму. В'їдливий дотепник, попри все, явно відчуває до Мії глибоку й непохитну прив'язаність. Тільки не дайте йому почути, як ви це кажете.

Він носить личину kota, хоча (як і з більшістю речей, що мають до нього стосунок) зовнішність його не є цілковито правдивою.

Затьмара — ще одна тіньова демониця, яка була їздицею Кассія, колишнього Володаря Клинків у Багряній Церкві. Після загибелі Кассія вона приєдналася до Мії.

Затьмара носить личину вовчиці й ладнає з Паном Добриком так само добре, як це ведеться між більшістю котів і собак.

Ешлін Ярнгейм — колишня аколітка Багряної Церкви ваанського походження. Ешлін зрадила кліру, аби помститися за свого батька, Торвара, й мало не кинула Багрянцю Церкву на коліна. Коли Мія зірвала її заколот, Ешлін перейшла на службу до кардинала Дуомо, і той дав їй завдання — здобути мапу невідомої місцевості в Старому Ісіїрі, що має для Багряної Церкви певне життєво важливе значення. Боячись зради, Ешлін наказала витатувувати мапу на її спині аркімічним чорнилом, що поблякне у випадку її смерті.

Ешлін допомогла Мії в її планах перемогти на головних іграх, і зрештою ця парочка стала коханками*. Після завершення ігор Ешлін перехопив клір Багряної Церкви разом із консулом Скаевою (досі живісіньким), і вони пояснили, що Мія вбила всього лиш двійника, створеного ткалею плоті Маріеллою, і що Скаева діяв спільно з Багряною Церквою, аби побачити, як помре його суперник — кардинал Дуомо.

А на біс Скаева відкрив, що також він є Міїним батьком.

Опісля Ешлін атакували вбивці-найманці Багряної Церкви, але її порятувала знайома тіньопостать...

Трік — аколіт Багряної Церкви змішаного ітрейсько-двеймерського походження, а також — колишній коханець Мії.

* Підліткові гормони, люб'язні друзі. Це не абищо, скажіть?

Його вбила Ешлін Ярнгейм під час її спроби полонити клір Багряної Церкви, а тіло зіштовхнула з краю Тихої Гори.

Як з'ясувалося, Трік повернувся до життя, нехай навіть у темній, магичній подобі. Він перестрів Мію на некрополі Галанті й зробив кілька загадкових напучувань, не розкриваючи своєї персони. Пізніше він порятував Ешлін від нападників — служителів Багряної Церкви.

Як він повернувся з царства Чорної Матінки чи чому врятував дівчину, яка його вбила, лишається тільки здогадуватися.

Старий Меркуріо — Міїн повірник і вчитель у часи, що передували її вступу до Багряної Церкви. Меркуріо і сам упродовж багатьох років був Клинком Багряної Церкви та служив єпископом у Богодолі. І попри те, що він — невеликовно сварливий старий козел, Меркуріо допоміг Мії з планами вбити Дуомо та Скаеву, цілковито усвідомлюючи, що його дії прикличуть гнів кліру.

Під час фіналу головних ігор церква захопила його й повернула на Тиху Гору, а наказав це зробити...

Юлій Скаева — тричі обраний консул Ітрейської Республіки, знаний як «Народний Сенатор». Зазвичай консульську посаду розділяли, але вісім років тому, після Повстання Царетворців, Скаева здобув одноосібне головування в Сенаті.

Скориставшись повстанням як приводом для продовження своїх повноважень, Скаева діяв спільно з Багряною Церквою, прагнучи здобути титул імператора та необмежену надзвичайну владу над республікою. Він головував під час страти Міїного батька, прирік свою коханку, Міїну матір, до смерті на Філософському Камені, викрав Міїного братика-малюка та наказав утопити Мію в каналі, хоча й знав, що вона — його дочка.

Слово «пизданутий» не вповні віддає йому належне.

Та якщо вже зайшла мова...

Друзілла — Володарка Клинків Багряної Церкви та, попри поважний вік, одна з найсмертоносніших убивць-найманок у республіці. Нехай вона клянеться у відданості Чорній Матінці

Нії, Друзілла діє спільно з консулом Скаевою, підтримуючи його мету — захопити контроль над Ітрейською Республікою.

Володарка Клинків недолюблює Мію, відколи дівчина провалила випробування аколітки Багряної Церкви. Можна припустити, що нещодавні зради Мії не покращили Друзіллиної думки про неї.

Соліс — превелебний отець і Шахід Пісень, майстер мистецтва сталі та найнабурмосеніший чоловік на сьому світі. Він — цілковито сліпий, але це мало заважає йому вправлятися з мечем. Соліс колись був в'язнем на Філософському Камені та єдиним вцілілим під час кривавого відсіву, відомого під назвою «Падіння», під час якого в'язнів заохочують убивати одне одного гамузом в обмін на свободу. Перемога Соліса визначила його ім'я, яке мовою Старого Ісіїру має значення «Останній».

Під час їхнього першого двобою на Тихій Горі Мія подряпала йому обличчя. Відплатив він тим, що відрубав їй руку. Соліс вирішив зберегти свій шрам, разом із неприязним ставленням до дівчини, яка його перевершила.

Павуковбивця — шахіда Зали Істин та майстриня отрут. Мія належала до найбільш багатонадійних серед її аколітів, але відтоді прихильність шахіди до дівчини геть-чисто зникла — навіть до того, як Мія вирішила зрадити церковне вчення.

Якщо вона колись запропонує вам келишок золотого вина, моя порада — відмовтеся.

Мишолов — майстер крадіжок і Шахід Кишень. Чарівливий хлопчина з обличчям молодика та очима старця, а ще — схильністю виряджатися в дамське спідне.

До її зради Мишолов якогось зуба на Мію не мав, хоча можна припустити, що завдяки нещодавно продемонстрованій хитровіїбаності її викреслено з його списку на подарунки до Великої Десятини.

Аалея — господиня таємниць і Шахіда Машкар. Зрівнятися зі списком заподіяних звабливою і прекрасною Аалеєю вбивств може хіба кількість зарубок на стовпчику її ліжка.